

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010176
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4620010176.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému L. Z., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného L. Z. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 05.08.2020, sp. zn. 3T/7/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. decembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného L. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznal obžalovaného L. Z. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona, a zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného zákona, ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

dňa 12.10.2019 približne o 17.30 hod. v K. na ulici X. A., pod vplyvom alkoholu prišiel do bytového domu č. XXX/XXX a následne cez zatvorené neuzamknuté dvere neoprávnene vošiel do bytu, ktorý obýva L. L., nar. XX.XX.XXXX spolu s ich maloletou dcérou D.D., nar. XX.XX.XXXX a keď maloletá na pokyn matky na mobilný telefón modrej farby nezistenej značky, ktorý držala v rukách sediac na gauči nahrávala incident, ktorý vznikol medzi matkou a obžalovaným, obžalovaný chytil maloletú za ruku, ťahal ju a pokúšal sa vziať jej telefón, čo sa mu nepodarilo, maloletá telefón podala matke a tá s ním ušla z bytu, maloletej D.D. neboli spôsobené žiadne zranenia,

obžalovaný L. Z. sa tohto konania dopustil potom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/18/2002 zo dňa 07.06.2002 právoplatným dňa 07.06.2002 do viny a trestu odsúdený za spolupáchatelstvom spáchaný trestný čin lúpeže podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Za to mu bol podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia príťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona, nezistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 5, § 41 odsek 1 Trestného zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2, § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/, písmeno d/, odsek 4 a § 74 odsek 1 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantné.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, zahlásil obžalovaný odvolanie voči výroku o vine aj treste, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol, že uznanie viny považuje za nesprávne, nebolo preukázané, že sa stal skutok v zmysle podanej obžaloby, zároveň uloženie trestu v jeho výmere považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane prísne. Súd prvého stupňa uznanie viny opiera výlučne iba o jednu svedeckú výpoveď, a to svedeckú výpoveď jeho družky L. L. z prípravného konania, konkrétne z jej výsluchu zo dňa 25.10.2019, na ostatné jej svedecké výpovede neprihliadal. Zároveň celé jej svedectvo považoval za neverohodné, keďže sa v priebehu celého konania jej výpovede menili, preto na ne nie je možné prihliadať. Podotkol, že samotná svedkyňa uviedla, že pravdivá je jej výpoveď na súde a výpoveď z uvedeného výsluchu nie. Túto skutočnosť pritom súd prvého stupňa v odôvodnení zachytil, avšak uskutočnil záver, že svedkyňa po jeho návšteve vo väzbe účelovo zmenila v prospech obžalovaného, s čím nesúhlasí, keď sama odôvodnila zmenu výpovede tým, že na začiatku trestného stíhania bola naňho nahnevaná a chcela mu privodiť trestné stíhanie. Čo sa týka uznania viny zo zločinu lúpeže, mal za to, že chýba naplnenie subjektívnej stránky tohto trestného činu. Na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že nemal v úmysle sa telefónu zmocniť, iba zabrániť natáčaniu videozáznamu, čo potvrdila aj svedkyňa. Je názoru, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný usvedčujúci dôkaz, musí byť jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň inými dôkazmi nespochybniteľný, čo svedecká výpoveď jeho družky nespĺňa.

S poukazom na trestnoprávnu zásadu in dubio pro reo navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby, prípadne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že má za to, že súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal s výpoveďami D. L. st., v súlade so zákonom vyhodnotil všetky dôkazy a správne vyhodnotil skutkový stav vecí, pričom tiež správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného a uložil mu vzhľadom na jeho trestnú minulosť zákonný a správny trest. Navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného navrhla zrušiť napadnutý rozsudok, s tým, aby súd obžalovaného spod obžaloby prokurátora v celom rozsahu oslobodil, alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že telefón v ruke nemal, ani ho nechcel zobrať. L. st. začala do neho, maloletej dcére chcel dať len peniaze, pričom L. st. ho vyhľadala von, že má vypité. Udržiava s ňou naďalej kontakt, písomnou formou, telefonicky aj formou návštev, maloletá dcéra s ňou bola tiež na návšteve. Pred spáchaním skutku s L. žil v spoločnej domácnosti 13,5 roka, staral sa o nich, dával maloletej dcére peniaze a platil aj celú réžiu domácnosti.

V konečnom návrhu žiadal, aby mu bol uložený podmienený trest.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Týmto postupom odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené skutkové okolnosti spáchaného činu ako i vina obžalovaného, skutočností určujúce závažnosť činu, vrátane príčin a podmienok jeho spáchania obžalovaným a osobné pomery obžalovaného v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu. Súd prvého stupňa pri vykonávaní týchto dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie všetkých skutočností a okolností, aj preto všetky tieto zistenia vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku a aj k nim súd prvého stupňa dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo, ale aj v ich súhrne.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel tieto svoje zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení v

tomto smere vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako na správne poukazuje. Rovnako odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje aj právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval, keď takto dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny aj trestu, ktoré tiež považuje odvolací súd za úplné a správne a keďže sa s nimi stotožňuje, iba na ne poukazuje, nepovažujúc za potrebné tieto v žiadnom smere doplniť.

Napriek procesnej nepoužiteľnosti kamerového záznamu vyhotoveného z mobilného telefónu maloletej D.D., predloženým prokuratúrou ako priamy a bezprostredný dôkaz o skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, obžalovaného i podľa názoru odvolacieho súdu z jeho spáchania usvedčuje práve svedecká výpoveď L. L. st. z prípravného konania zo dňa 25.10.2019. Svedkyňa v rámci nej uviedla, že s obžalovaným nežijú spolu v spoločnej domácnosti, vyhodila ho kvôli alkoholu, v deň skutku prišiel bez povolenia a pozvania, pod vplyvom alkoholu (dvere do bytu boli odomknuté). Obžalovaný jej začal nadávať, keď odmietla od neho vziať peniaze, ktoré chcel dať maloletej. Maloletú D.D. tak požiadala, aby incident, ktorý medzi nimi vznikol, natočila na mobilný telefón, čo si obžalovaný všimol, preto prišiel k maloletej a snažil sa jej mobilný telefón z ruky vziať, chytil za ruku a ťahal, mykal ňou, telefón sa mu však vziať nepodarilo, tak ho maloletá podala L. L. a tá s ním ušla na dvor.

V rámci uvedenej výpovede svedkyňa taktiež uviedla, že vo vzťahu k obžalovanému (obvinenému) nie je v príbuzenskom ani inom obdobnom pomere, pričom pri ďalšom výsluchu dňa 02.12.2019 už uviedla, že v príbuzenskom pomere vo vzťahu k nemu je, je jeho družka, pričom zmenila aj obsah svojej výpovede a napokon uviedla, že nedáva súhlas na trestné stíhanie. Zhodne ako súd prvého stupňa dospel aj odvolací súd k záveru, že táto zmena v postoji svedkyne L. L. bola účelová, čo podporne možno odôvodniť práve záznamom o podaní oznámenia zo dňa 11.10.2019, kedy svedkyňa privolanej policajnej hliadke uviedla, že síce s obžalovaným v minulosti žila, netvorí s ním už pár a nepovažuje ho za blízku osobu; v daný deň (deň pred posudzovaným skutkom) jej mal podľa jej vyjadrenia vulgárne nadávať a chcieť do nej hodiť drevenú stoličku.

Treba uviesť, že v rámci výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 13.10.2019 sa obžalovaný ku skutku priznal, uznal, že vošiel do bytu bez pozvania a že sa snažil maloletej zobrat' telefón z rúk. Čiastočné doznanie vyplýva i z ďalšieho výsluchu dňa 03.12.2019, v ktorom potvrdzuje neoprávnený vstup do obydľia ako i intenciu vziať maloletej mobil z rúk. Zmena v obsahu výpovedí obžalovaného smerujúca k popieraniu skutku nastala až po tom, ako mu bola v prípravnom konaní oznámená zmena právnej kvalifikácie a kvalifikovanie skutku aj ako zločinu lúpeže, čo odvolací súd považuje za spôsob obhajoby obžalovaného a prirodzenú snahu vyvinúť sa takto pri hrozbe možného uloženia vyššieho trestu.

Správne tak súd prvého stupňa ustálil vinu obžalovaného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona a zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného zákona, kvalifikujúc spáchanie druhého z uvedených činov voči chránenej osobe - dieťaťu a blízkej osobe - príbuznom v priamom pokolení, teda dcére, keď L. L. ako družka neudelila súhlas na trestné stíhanie obžalovaného (vo vzťahu k trestnému činu porušovania domovej slobody, keďže iba v tom prípade je trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodeného) a v situácii absencie dôkazov na naplnenie kvalifikačného znaku podľa § 194 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno d/ Trestného zákona („násilím“).

V súvislosti s ustálením konania obžalovaného zodpovedajúcemu už základnej skutkovej podstate trestného činu porušovania domovej slobody odvolací súd iba okrajovo dodáva, že výsledky vykonaného dokazovania napovedajú aj neoprávnenému zotrvaníu obžalovaného v obydľí iného, čo však už nie je možné nijak korigovať.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného o nenaplnení subjektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu lúpeže odvolací súd uvádza, že bol jednoznačne ustálený úmysel obžalovaného vzťahujúci sa jednak k násilnému konaniu, ktorým chcel prekonať odpor napadnutej osoby (teda maloletej D.D.) a jednak k tomu, aby sa zmocnil cudzej veci (jej telefónu), pričom nie je rozhodujúce, ako obžalovaný uvádzal, že si telefón nechcel prisvojiť, ale iba zabrániť maloletej v nahrávaní, čím si teda jednoznačne chcel vytvoriť možnosť s telefónom nakladať bez súčinnosti maloletej.

Čo sa týka výroku o uloženom treste, odvolací súd dospel k záveru, že i tento je správny a zákonný, vo vzťahu k okolnostiam skutku a pomerom obžalovaného primeraný a zodpovedajúci jeho účelu. So zistením o priťažujúcich okolnostiach podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona spočívajúcich v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, ako i nezistením poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona sa odvolací súd stotožnil a úhrnný trest odňatia slobody ukladaný postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona (opätovné spáchanie zločinu) v rámci takto upravenej trestnej sadzby 9 rokov a 6 mesiacov až 12 rokov (za rešpektovania nepoužitia ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona pri aplikácii odseku 5), uložený v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov, teda pri dolnej hranici, považoval za dostačujúci pre dosiahnutie jeho účelu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, na výkon ktorého obžalovaného súd prvého stupňa taktiež správne zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Taktiež uloženie ochranných opatrení - ochranného dohľadu v trvaní 2 roky kvôli zrejmej nemožnosti očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po výkone uloženého trestu odňatia slobody s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho osobné pomery, doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako i ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou zohľadniac závery vykonaného znaleckého posudku, je zákonné, správne a zodpovedajúce príslušným ustanoveniam Trestného zákona.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výrokov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v prospech obžalovaného, jeho odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.